

DISPUTATIO INAUGURALIS 437. 5.

DE

1641, 7.

MISSIONE IN POSSESSIO- NEM EX TESTAMENTO

27

X

Y

4.

Secundum L. ult. C. de Edict. D. Hadr. toll.

Quam

DIVINA FAVENTE GRATIA

AUTHORITATE ET DECRE-
to Amplissimi Jureconsultorum ordinis in
inlyta Argentoratensis Uni-
versitate.

Pro

SUMMIS IN UTROQUE JURE INSIGNI-
bus, Privilegiis & immunitatibus Doctoralibus,
Solemniter consequendis.

Publice censura subiicit

F R I D E R I C U S O T T O

Argentinensis Ph. M.

in auditorio Majore, mense

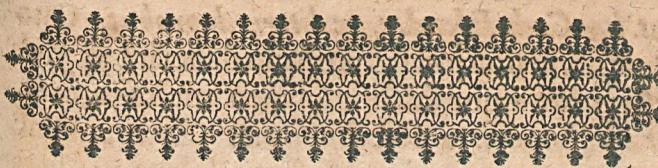
Augusto die 26.

ARGENTORATI,

Typis, JOHANNIS ANDREÆ,

Anno M. DC. XLI.

IN NOMINE

Domini nostri JESU CHRISTI ad omnes
actus omniāque consilia semper pro-
gredimur.

L. 2. C. de Offic. pref. præt. Affri.

P R O E M I U M

Cursium rectè beatos pronuntiassè
possidentes ad §. 2. vers. si tres vel
plures 2. F. 27. argumento sunt multæ
illæ magnæque utilitates possidenti-
um, quas referunt Dd. in §. retinen-
da 7. de Interdict. l. naturaliter. §. nihil commune
1. ff. de acquir. possess. c. in pari de R. I. in 6. & l.
in pari ff. de R: I. Quarum non est minima, quod
Possidens ab omni onere probandi sit liber l. cogi
Possessorem C. de petit. hered. Idque penitus in-
cumbat illi, qui contra possidentem experitur, qui
si in probatione defecerit, possidens absolvatur d.
§. retinenda 4. f. de interdict. quamvis nihil pro-
baverit l.f. C. de R. V.l. 2. l. 15. & l. 16. 23. C. de pro-

A 2 bat.

bat. l. 4. C. de Edend. c. ex literis de probat. Quo
sæpe fit, ut non jus, sed probatio deficiat l. 30. ff. de
testam. tut. atque sub hoc Clypeo multa pereant.
ut ait Cyn. in l. 52. C. de Episcop. & Cler. n. 4. Hinc
ingentes quotidie de possessione solent esse lites
& controversiæ, quæ sœpe ad cædes & vulnera
& plagas procedunt, *Theoph. in Instit. pr. de Inter-*
dict. Quibus decidendis, multa salutaria remedia,
tām jure Canonico, quām jure civili comparata
sunt: ne scilicet propter commodum possessionis
ad rixas & tumultus deveniant, quas Prætor sua ju-
risdictione potest componere l. 13. §. 3. vers. & quis-
simum. ff. de usufr. l. quidam 21. ff. de reb. credit.
Cujac. in II. C. de Interdict. quorum non infi-
mum est illud, quod de *missione in possessionem*
ex testamento, ab Hadriano Imp. priūm intro-
ductum, & postmodum à Justiniano confirma-
tum, novāque formā condecoratum est. *L. f. C.*
de Edict. *Divi. Hadr. toll.* quod ut disputationi
huic inaugurali destinarem, inque eo ingenij vires
experirer, eo libentiūs faciliusque adductus sum,
quo usus ejus est frequentior: neque enim mul-
tum operæ ponendum in re, cuius non sit
luculenta utilitas, *Sichard. ad rubr.*

C. de serv. fugit. n. 7.

Ab

Thesis I.

439

5.

AB οὐρανολογίᾳ igitur incipiendo (quod recte me facturum exemplo Scaligeri 13. de caus. lat. ling. c. 136. puto, priusquam adipiscam τετραγωνολογίαν progrediar, quanquam in omni vel maxime in juris disciplina rerum quidem potior, verborum tamen prior habenda sit ratio arg. l. 1. §. 1. de supp. tut. arg. l. 1. pr. ff. de iust. & jur. arg. l. 1. pr. ff. de reb. cred. nemo enim res intelligit, nisi prius verba cognoverit, cum verba sint instrumenta, quibus res significantur l. 7. §. ult. ff. de supp. legat. arg. l. si qui 4. ff. de condit. institut. l. 3. ff. de reb. credit.) Vocabuli ipsius tum derivationem, tum ejusdem ambiguè sumpti distinctionem perpendemus.

II.

Derivationem quod attinet: *Mitto* nomen verbale est descendens à verbo mitto, quod à meo deductum videtur, cum is qui mittitur, quasi meare vel ire jubar, sic in l. 1. §. 1. de Carbon. Edit. Prætor jubet ire in possessionem, vel ut Scal. de caus. lat. ling. παραπέλλεται id est, à filio dedit, quoniam qui mitit elongat, in qua significacione latissimè patet.

III.

Hinc resultat ὁμονοία vocabuli: *Mittere* in iure nostro aliquando rem aliquam vel etiam personam ab uno loco ad alium transferre vel amandate significat, prout mittere militem ad opus, legimus in l. 12. §. 1. de re milit. & mittere legatos, in l. 4. §. f. de legation. pariterque epistolam mittere, in l. 32. ff. de donat. Quandoque etiam mittere idem est quod remittere, ut in l. 12. ff. de his quæ ut indig. aufer. mittere causam ad Praefectos, est remittere: Vel etiam dimittere veluti in l. 14. ff. de chancieri & exhib. reor. mittere custodiā est eam dimittere, & in l. 2. pr. vers. est princeps ff. de his qui not. infam. mittere militem, notat eum ab exercitu dimittere. Frequentius tamen hæc vox conjungitur cum verbo possessionis, ut dicamus mittere in possessionem significatque aliquando iussum Magistratus, qui eunti in possessionem rerum possella- rum custodiā tantum atque observationem concedit l. 9. §. 1. l. cum legatorum 12. ff. quib. ex caus. in posses. eatur Wesenb. in v. ff. de damn. infest. n. 6. Is enim qui Prætoris decreto mittitur in possessionem aliqui juri rei ob causam quandam, non possidet, cum nomine tantum alieno, velut custos rem detineat d. l. cum legatorum. ff. quib. ex caus. in posses. eatur.

A 3

eatur.

eatur. Nec ullum aliud jus, praterquam pignoris habet. *l. qui legati s.*
C. ut in posses. legat. itaque dominum & possessorem expellere nequit,
sed simul cum eo rem tenere, ut tardio perpetua custodix extorqueat
ab eo quod petit. *l. is cuius. pr. ff. ut in posses. legat.* *l. 15. §. si quis 20. ff. de*
damn. infect. l. 3. §. f. de acquir. posses. l. si duo 3. §. creditores 8. ff. uti possi-
det. Notat etiam veram & plenam sententia executionem, quæ veni-
ente postmodum reo & cautionem praestante non tollitur. *l. 13. §. 3. C. de*
judic. *C. I. A. Ex quib. caus. in posses. eatur.* *θ. 2. jubeturque possidens esse*
Dominus l. 15. §. 17. ibi sunt domini & ibi constituto domino & §. 26. ibi do-
minium capere & §. 33. de damn. infect. l. 1. pr. de fund. dotal. Wefenb. d. loc.
Mitti etiam dicitur in possessionem venter ut alatur, rubr. & l. 1. pr. &
§. 1. 2. & l. 6. 7. §. 1. ff. de ventr. in posses. mitt. quæ missio non heredis jus
*tribuit, sed factum significat *C. I. A. de ventr. in posses. mitt.* θ. 1. quo mo-*
ra fit sequentibus l. 30. §. 1. de acquir. vel omitt. hered. l. 2. §. 4. quis ord.
in posses. Hoc loco mittere in possessionem rerum hereditariatum,
est inducere in res hereditarias vi testamenti ut eas verè possidea-
mus.

IV.

Absoluta ἀνοχελογία, dispicienda venit ἀραιματολογία, in qua
hæc potissimum consideranda occurunt. Definitio, causa & effectus,
affinia & pugnantia, de quibus singulis breviter agamus.

V.

Ipsam definitionem aggredior. Definiri ita potest missio in possessione
ex testamento, quod sit inductio arg. l. 3. ibi inductus C. ut in posses. legat.
l. ult. ff. de appell. recip. heredis scripti h.l. ult. C. de Edict. D. Hadr. roll. l. un.
C. ubi de hered. ag. l. 56. ad SC. Treb. per judicem competentem d.l. f. ibi
competenti judici & arg. l. ult. C. de reb. author. judic. possid. in res here-
ditarias, quas testator mortis tempore possedit vel detinuit d.l. f. vers.
mittatur quidem, vi testamenti nullatenus vitiosi d.l. f. ibi testamentum
offenderit, ut missus eas proprio nomine & affectione sibi habeat. Pos-
sessio enim propriè accepta, (prout eam hic accipi par est h. L. f. ibi &
possessio ei acquiritur) est detentio cum animo sibi habendi. per nos. 2.
Cujac. 9. Obs. 33. C. I. A. de acquir. vel am. posses. θ. 4.

VI.

Quare præmissis istis causæ hujus missionis in possessionem inda-
gandæ sunt, qui modus cognoscendi & veritatis investigandæ Philoso-
phie

phis & juris Doctoribus non est infrequens. Et quidem causam effici-
entem nos facimus quadruplicem, remotissimam, remotam, propin-
quam & proximam.

440

5.

7.

VII.
Remotissima causa efficiens, si missionem hanc à sua origine repeti-
mus, eamque genericè seu materialiter, non ut eām hodie habemus,
sed quatenus simpliciter est missio quædam ex testamento, considera-
mus, non absurdè statuitur, Divus Hadrianus, qui L. Julianum vicecessi-
malem, ab Augusto Cæsare, referente Dione lib. 55. cum ob maxima bel-
lorum impendia quibus gravabatur, maximis pecuniis opus haberet,
olim sanctitatem atque institutam, qua vigesima hereditatum exceptis
ijs, quæ proximo genere junctis ac pauperibus morte aliorum, relin-
quebantur, in æternum referretur, confirmans ei porro addidit: ut he-
res testamento scriptus, cum ante suum editum adira hereditate pos-
set capere propria autoritate possessionem rerum hereditatum à nullo
Possessorum, desiderans mitti in possessionem, intra annum vel statim
mittatur, sed in earum rerum possessionem quas testator mortis tem-
pore habuit. Paul. lib. 3. sent. 5. sive falsum & seqq.

VIII.

Ipse vero Justinianus, post Edictum istud quoad vicecessimam ex
L. Julia, ambages similiter & difficultates, quas scire non possumus
Gl. in L. f. verb. ambages C. de Edict. D. Hadr. toll. sublatas Giphon. ad L.
ult. C. de Edict. D. Hadr. toll. manente missione, arg. l. f. ff. de appell. recip.
Rubr. C. ubi de hered. ag. novum jus, novamque formam de hac missio-
ne constituit, in d. l. f. C. de Edict. D. Hadr. toll. C. l. A. in tit. testam. quem-
ad aperiuntur. 8. 7. propter quam novam formam missio hac non am-
plius ex Edicto D. Hadriani, sed ex Constitutione Justiniani rectè fieri
dicitur. Cujac in w. C. de Edict. D. Hadr. toll. cum à formâ sit facienda
denominatio. Contr. lib. 1. disput. jur. civil. c. 12. vers. sextus modus. Myn-
sing. ad rubr tit. Inſt. de donat. quod voluisse etiam Justinianus videtur,
dum verba Ex Edicto Divi Hadriani, quæ in l. ult. C. de Edict. Div. Hadr.
toll. & in l. quisquis C. quor. appell. recip. in Cod. Theodos. addita erant, in
suo codice subtraxit; quod & factum ideo opinatur in l. filiam ff. ad SC.
Treb. Cujac. ad Paul. recept. sent. lib. 3. tit. 3. Justinianus ergo causa effi-
ciens hujus missionis remotare rectè ponitur.

IX.

IX.

Et cum in Constitut. d. l. f. facultas sit concessa, instituto scilicet heredi, ostendendi competenti judici testamentum, ex quo mitten-
dus est in possessionem: heredem esse causam missionis in possessio-
nem propinquam palam est. Heredem autem, nullo sexus discrimine
attento, arg. l. i. & l. pronuntiatio de V. S. Zuchar. ad l. ult. C. de Edict. D.
Hadr. Toll. n. 49. & 99. ad fin. accipere debemus, non illum, qui insti-
tutus solum testibus fidem facit de tenore testamenti, cum ostensio i-
pius testamenti, non vero nudi tenoris requiratur, ut missio conce-
datur d. l. f. C. de Edict. D. Hadr. Toll: sed qui tam in testamento solenni
i. e. quod per scripturam factum est, quam minus solenni i. e. nuncupati-
vito in scripturam tamen redacto institutus est, Sichard, ad L. ult. C.
de Edict. D. Hadr. Toll. Herman Meyrer. tr. de testam. success. lib. 3. th. 11.
Quippe d.l.f. non præcise testamētū, quod in scriptis sit, desiderat, sed
omnia, quæ in ea de testamento dicuntur nuncupativo in scripturam
redacto convenient, quæ cum favorem heredum respiciunt, restrin-
genda sunt neutiquam l. cum quidam 19. de lib. & posth. ubi Gloss. ad hoc lau-
dat d. l. f. quam opinionem juvare videtur elegans textus in l. f. C. de co-
dil. ubi heres per nuncupationem se mitti in possessionem ex more
petierit: ex more autem mitti interpretatur Gl. ex d. l. f. C. de Edict.
D. Hadr. Toll. Adde Menoch. tra. de adipiscere. possess. rem. 4. n. 91. qui hoc ad
testamentum juxta l. 2. C. de testam. cuius scriptura intercidit extendit
Scaccia de appell. q. 17. lim. 6. mem. 4. n. 9.

X.

Qui vero per nudam nuncupationem est institutus, ad hoc remediu-
m frustra confugit, cum rubr. & L. 2. C. de Edict. Divi. Hadr. Toll. us.
& rubr. C. ubi de hered. ag. scripti heredis expressam faciant mentionem
& testamentum, ex quo petitur missio, judici sit ostendendum d. l. f.
C. de Edict. Div. Hadr. Toll. quod de testamento in nuda nuncupatione
consistente dici nequit. C. I. A. in tit. testam. quemad. aperiantur. Th. 9.
Eadem rationes heredem quoque legitimū repellunt ab intestato succedentem.
quamvis testes super intestati successione fuerint examinati. Sigmund.
Scaccia de appell. q. 17. lim. 6. mem. 4. n. 10. ipsorumque testimonia in
scripturam redacta; neque enim sufficit hic quæ adeat scriptura, sed
requiritur ut huic remedio locus sit, conjunctim testamentum, quod
& text d. l. f. disertè loquatur de herede instituto, reliqua textus
verbis

verba missionem, quæ sit ex testamento unicè respiciant, & ad eam
referri possint, quam sententiam communiter receptam esse ait Valer.
Forster. lib. 1. success. ab intestat. c. 33. n. 1. ubi Marant, Roland. à Valle ali-
osque plures laudat.

441

5.

X

XI.

Exesse vero vel ex parte quem institutum esse parum vel nihil quo-
ad hanc missionem refert: nec de eo qui ex parte institutus est res indi-
get disputatione vel probatione, cum textus in d. l. f. clarè de eo disponi-
nat, clara autem ventilatione & discussione non indigent, arist. 2. q. 1.
cum sint probatio probata non probanda, nec super illis amplius
quid querendum l. non aliter ff. de leg. 3. P. Friderus. de interdict. tit. 16.
n. 17. & heres in quota institutus non minus sit heres, ac si qui exesse
scriptus est. l. quoties. C. de hered. Instit. Subsistendum tamen videtur
in eo, qui in re certa scriptus est, nullo ipso coherede dato, vel dato
quidem, sed hereditatem repudiante, sed cum talis non minus sit heres,
ac si ab initio solus esset heres scriptus l. 10. ff. de hered. Instit. rema-
neatque heres detracta rei certæ mentione l. 1. §. si ex fundo. l. 9. §. 13. ff.
de hered. Instit. & scriptus quoad totam hereditatem, ex quo vigore sue
partis reliquum ei accrebit, rectè dicatur arg. l. 1. §. si autem ff. de hered.
Instit. Decius ad L. f. C. de Edict. Div. Hadr. Toll. nihil est quod prohibeat,
illum, qui dicto modo institutus est ad possessorium hoc remedium
adspirare, quod verum etiam si in re minima quis sit institutus: quia
causa testati trahit ad se causam intestati, ne quis moriatur ex parte
testatus & ex parte intestatus, l. 1. §. si ex fundo ff. de hered. Instit. l. 7. ff.
de R. I. Secus in eo est, qui scriptus est heres in re singulari alio herede
universaliter instituto adeunte sc: hereditatem vel neque adeunte neq;
repudiante, sed adhuc deliberante Ach. personal. tr. de adipisce. posses.
n. 181. Zuchard. de missio. in posses. n. 192. habet enim in re singulari in-
stitutus hic legatarij loco d. l. quoties C. de hered. Instit. Sichard. ad rubr.
C. de Edict. D. Hadr. Toll.

XII.

Filius pariter in suâ legitimâ institutus adice competentem judicem
& ab ipso petere potest, ut in portionem sibi assignatam mittatur.
Herm. Meyer tr. de testam. success. lib. 3. tit. II. n. 10. quia & ipse heres
est. & ejus nomen obtinet, Dauth. tr. de testam. in 4. substant. n. 279.
& s. requis. n. 392. Vicent. de Franch. in decis. Neapol. decis. 127. n. 1. iphiq;
actio familiar. erciseundæ competit l. 2. §. si quartaf. famil. ercise. & pe-
titio hereditatis l. non est. C. famil. ercise. Cravetta cons. 312. n. 4.

B

XIII.

XIII.

Non autem solum is, qui primo loco institutus hoc beneficio gaudet, sed etiam substitutus, sive sit substitutus per vulgarem, sive per pupillarem sive exemplarem substitutionem, quia institutis illud competere certum est, quorum appellatione substituti continentur l. 43. §. 2. l. 36. de Vulg. & pupill. subst. l. 2. §. 4. ff. de bon. posse. secund. tab. quemadmodum omnis substitutio institutio dicitur, & institutionis nomen pro substitutione usurpar l. si pater 25. ff. de vulg. & pup. subst. Dauth. ad rubr. tit. ff. de vulg. & pup. subst. n. 8. l. heredit. appellatione l. sciendum. de V. S. Quod de substitutis quoque per vulgarem & pupillarem substitutionem tacitam dicendum est: licet enim in hac verbis expressis substitutum non sit, quia tamen interpretatione legis vulgaris substitutio expressa facta pupillo, tacitam continet pupillarem, & pupillatis expressa tacitam vulgarem. Menoch. lib. 4. de presumpt. 35. pen. text. l. 4. ff. de vulg. & pup. subst. quem textum utrumque calum complecti tradit Ioh. Dauth. in repert. l. 1. ff. de vulg. & pup. subst. n. 18. & secundum & illud quod vigore scripti apprehenditur scriptum quoque putetur, prout legi illud quod vi verborum expressorum venit. l. ff. de his quae in testam. del. Zuchard. tr. de mis. in poss. n. 234. Achill. Personal. de adipisc. poss. n. 185.

XIV.

Si conditionis naturam inspicimus, quæ est, ut actum cui inseratur est, suspendat l. 44. ff. de man. testam. l. 37. de reb. cred ita ut actus pendere dicatur l. 60. §. 1. de condit. indeb. ipse qui sub conditione est institutus ab hoc remedio removendus esse videtur, cum nondum sit heres, imò timendum ne unquam heres existat: quia deficiente conditione, institutio evanescit §. 2. l. quib. mod. testam. insfru. l. f. ff. de condit. instit. Dauth. Tr. de testam. n. 284. Hoc tamen non obstante sub conditione institutus se mitti in possessionem ex testamento petere potest: quoniam missio hæc comparatur bonorum possessioni. l. f. C. de codicil. quam institutum petere posse constat. per l. 2. §. sub conditione de bon. poss. secund. tab. l. si quis instituatur 23. pr. de hered. instit. juncta l. 75. ff. de condit. & demon. quia maxime interest instituti, bona conservari, proptereaque in possessionem mitti, ut valeat creditoribus satisfacere, quod procedit, si petat possessionem non suo, sed administratorio nomine Giph. ad L. ult. C. de Edit. D. Hadr. toll. C. l. A. tit. quemad. testam. aper. 8. 8. n. 4. unde & curator furiosi, tutor infantis, Episcopus nec-

Nec non fiscus in possessionem ex hoc beneficio recte mittitur Bach. ad
Tr. 2. D. 25. §. 1. lit. I. Achill. P. sinal. Tr. de adipiscere posse. m. 233. & 240.

442

5.

XV.

Portò quoniam heres heredis testatoris dicitur esse heres, secundum regulam antiquam l. f. C. de hered. inst. l. 2. ff. de petit. hered. l. 65.
70. de V. S. l. 194. de R. I. heredem heredis in classe quoque admittendorum ponendum esse ad remedium hoc, ratio suaderet. Seb. Sap. de
miss. in posses. n. 55. Non autem intelligimus heredem heridis ex testamento tantum venientem, verum & illum ab intestato succedentem ratione quidem non sua personæ, sed illius qui scriptus est, ita tamen ut liquido probet ultra testamenti exhibitionem, primum heredem primi testatoris hereditatem adivisse, & se heredem primi heridis esse, alias his requisitis non probatis non mittitur in hanc possessionem Menoch. d. tr. rem. 4. v. 242. & sq. Unde apparet illud esse transmissibile l. i. §. hoc inceditum ff. quor. legat. Zuchard. tr. de missio. in posses. n. 245.

XVI.

Quæ hactenus dicta sunt ad casum directo relicta hereditatis pertinent: si per fideicommissum relicta sit hereditas quis missionem in possessionem consequi possit videbimus: Et heredem quidem fiduciarium recte petere illam non est ambigendum, propter textum l. 56. ff. ad SC. Trebell. ubi Gl. Bald. in E. f. C. de Edit. D. Hadr. Toll. Herm. Magres tr. de testam. succeß. lib. 3. tit. II. n. 12. Quoniam vigore d. l. f. hereditus institutis indifferenter competere missionem hanc integrum est, & is cui fideicommissaria hereditas relicta est maneat heres, etiam post restitutionem hereditatis §. 3. l. de fidei com. ipsum enim heredem manere, qui semel heres exitit, nec per restitutionem desinere heredem esse, patet ex l. 7. §. sed quod Papinianus 10. de minor. Anton. Mornac. in obser. ad lib. 24. digestor. in d. l. 7. Fideicommissario vero universali cui verbo tantum facta est restitutio, utile saltem hujus Constitutionis remedium concedi, assertit Bart. in d. l. f. n. 9. Rutger. Roland. de Commissar. lib. 6. c. 4. n. 10. quippe in hunc transeunt jura activa & passiva l. facta prff. ad SC. Trebell. & per hoc haud secus est, ac si ipse heres possessionem judice permittente ingredi poterit, modo fideicommissum testamento sit relictum. Si enim codicilli est relictum cessat hoc beneficium. Pratica Ferrar. in form. libell. quo pet. hered. ex testam. §. non abolitum. & l. etiam si codicilli ante conditum testamentum fuerint facti:

B 2

isti namque codicilli non confirmati per subsequens testamentum considerantur tanquam separatum quid à testamento, propterea que illam efficaciam non habent, quam testamentum l. post legatum §. qui principale ff. de his que ut indig. confirmati vero si sunt, non tamen codicilli, sed ipsum testamentum est ostendendum, cum ipsum confirmans non confirmatum consideretur l. a se roto ff. de hered. institutio. Quandoquidem etiam text. d. l. f. de testamento legitimè formato, quod sine ulla vituperatione appareat & depositione testium legitimè numeri sit vallatum, loquitur, non de codicillo, qui nec uspiciā in jure nostro testamenti appellatione venit, sed semper ei opponitur l. l. 2. 7. l. f. pr. §. 1. 2. C. de codicill. & pluribus alijs textibus quos citat. C. I. A. Quis restam. fac. pos. 9. 2. nec ullam ordinatio[n]is solennitatē requirit §. f. l. de Codicill. Quo facit etiam, quod ille qui scriptus est in codicillo censeatur ab intestato succedere l. consciuntur pr. de codicill. Cyn. ad l. f. C. de Edict. Div. Hadr. toll. n. 16. hoc autem beneficium ab intestato succedentibus non competere supra dictum est. Unde appetet non eandem, ut Menoch. de adipist. posse. rem. 4. n. 192. videtur in testamento & codicillis esse rationem, sed planè diversam: omniaque argumenta in contrarium allata solius textus vi posse repellere.

XVII.

Hæc non obtinent in fideicommissario, cui nec re nec verbis facta est restitutio, arg. l. f. C. de codicill. quia talis ante restituionem nullum jus habet in fideicommisso l. restituta. l. facta, ff. ad 8c. Trebell. sed accipit demum per manum heredis, à quo accipere eum testator voluit. Bath. 2. d. 25. 9. 1. lit. L. Rutger. Roland. de commissar. lib. 6. c. 4. n. 10. Minus verò dubij est, eum cui re ipsa jam facta est restitutio, frustra petere id, quod jamante habet. §. si res aliena l. de legat. atque ita hoc remedium ipso esse inutile. De fideicommissario singulari & legatario, quid sentiendum sit palam est: cum eorum natura ab heredibus si penitus diversa, substantiaque ab ipsis differant. Valent. Forster. de success. ab intestat. lib. 1. c. 41. n. 1. ut ejusdem cos, cum herede juris compotes esse, affterere, proutus esset alienum, prout ipsis, illud competere recte negat Gl. in d. l. f. Zuchard. ibid. Valent. Forster. d. loc. n. 32. Herm. Meyer de restam. success. lib. 3. tit. II. n. 17. Rutger. Roland. d. c. 4. n. 9.

XVIII.

Judex competens aditus ab herede officium suum requisitum interponit, mittitque in possessionem, siveque omnis remotoris causa oportet.

peratio tandem effectum suum in hoc ultimo agente sortitur, quo pro-
ducto nihil agendum est reliquum: Quare necesse est judicem compe-
tentem causam missionis proximam constituere. Judge autem compe-
tens est judge loci ubi res hereditariae sunt sitae l. cum unus 12. §. 1. ff. de
reb. auth. judic. posid. l. un. C. ubi de hered. ag. cum & alias ejus Praesidis
sit notio de possessione qui eam provinciam regit l. 2. C. de interd. Cu-
jus in a. C. ubi de hered. ag. nec heredes in possessionem rerum heredi-
tariorum alibi mitti, quam ubi illæ sunt, petere possunt Coll. Iur. Arg.
de judic. 6. 239. Iul. Pac. in anal. Cod. d. tit. ubi de hered. ag. Non tamen
omnis hujus loci competens judge esse potest: sed is qui mixtum ha-
bet imperium. Salicet ad L. f. C. de Edict. Div. Hadr. toll. n. 8. Mittere
namque in possessionem mixti est imperij l. 4. ff. de jurisdic. l. 26. ff. ad
municip. Wesenb. in a. ff. de jurisdic. n. 7. Gilhaus. in arb. jud. civili. c. 1. p.
1. de jurisdic. §. 4. n. 21. & 22. Judicem verò intelligere debemus, non
tantum ordinarium, sed etiam delegatum: posse enim eum, cui mandata
est jurisdictione in possessionem mittere, non est in obscurō l. 4. §. 1.
de off. ejus cui mand. cum & alias ea quæ mixti sunt imperij, cuius missio-
nem in possessionem esse, modo dictum est, mandari dicantur & man-
data jurisdictione transire l. 1. §. ff. de off. ejus. C. I. A. tit. testam. quemad.
aper. 6. 10.

445 5.

XIX.
Hæc de causa Efficiente sufficient: de materiali jam dicendum ve-
nit: quam ex d. l. f. ponimus res, quæ testatoris mortis tempore fue-
runt. Et res quidem cum Vaud. lib. 1. q. 33. & Giph. ad L. f. C. de Edict. D.
Had. toll. accipiendas esse censeo, non tantum corporales: sed in corpo-
rales quoque, jura sc: nomina, obligationes & actiones hereditarias,
in quarum omnium possessionem vel quasi venitis, qui per hoc reme-
diū in possessionem mittitur. Si enim missionem quis cum El. in d.
l. f. in corpora tantum fieri dixerit, jura & reliquas res incorporales,
vel vacuas interim vel possessioni heredis ab in testato concedat, ne-
cessè est, quod planè inconveniens esse videtur: propter pugnam, quæ
est inter ista duo testatum & intestatum esse l. 7. ff. de R. l. sed alia tamen
& fortior hujus assertionis, præstò est ratio: remedium hoc cum Edi-
cto Carboniano magnam habere similitudinem dubium non est, eo au-
tem fieri missionem in jura etiam & obligationes, affirmat Juriscon-
sultus in l. pen. ff. de Carbon. Edict. à simili dictum argumentum, quid
de hoc remedio sentiendum sit quoad res incorporales edocet. Nec
ad rem pertinet, quod Interdictum Quorum bonorum, quo & que
pos-

sessionem rerum hereditiarum persequimur, locum non dicatur habere in rebus incorporalibus l. f. ff. Quor. Bonor. cum interdictorum est natura, ut de possessione tantum praecepsque sint & dentur bonorum possessoribus §. 1. l. de interdict. hæc verò missio licet æque possessionem rectè dicatur tribuere, non tamen prætorium ut illud, sed civile quoddam est remedium & heredi datur, ad quem pertinet tota hereditas, quæ tam jura, quam corpora continentur l. 18. §. f. de petit hered. l. pecunie §. hereditas de v. s. l. 2. C. de hered. vel act. vend. & licet rerum corporalium propriè tantum sit possessio. Jura tamen etiam possideri vel faltem quasi possidere scribuntur l. 2. §. 3. ff. de precar. l. 23. §. 2. ff. ex quib. caus. maj. l. 16. §. fin. ff. de hered. petit.

XX.

Mortis verò tempore fuisse testatoris hoc loco putandæ sunt, non illæ tantum, quarum is fuit dominus, sed omnes quas tempore mortis possedit vel detinuit: veluti sunt res pignoratae, commoda datæ, depositæ & locatae, tales enim omnes largo modo alicujus, vel in bonis esse dicuntur §. f. 1. de vi bonor. rapt. l. 1. §. hac actio. ff. si is qui testam. lib. l. bonorum ff. de v. s. quam acceptancem huius loci esse omnimodo ponendum est: quia Imperator in d. l. f. generaliter & sine distinctione de rebus à testatore tempore mortis possedit loquitur, Giphant. ad d. l. f. & in hereditatis petitionem omnes istæ res venire solent l. non tantum 19. ff. de petit. hered. licet propriè hereditaria non sint l. f. §. 10. ff. ut in possedit legat. cuius missio hæc veluti est preparatoria, d. l. f. in fin. Giphant. ibid.

XXI.

Neque in alladiates solum res, sed feudales quoque missionem fieri Conulti responderunt Roland à Vall. conf. 98. vol. 3. Nicol. Bellon. conf. 10. Herm. Meyer. tr. de testam. success. lib. 3. tit. 11 n. 2. Vult. de feudi. lib. 2. c. 1. n. 24. quæ missio tam agnato heredi testamentario Rosenthal. c. 12. conclus. 12. n. 31. quam filia à patre vel sorori à fratre in testamento institutæ, in possessionem bonorum feudalium, quæ à patre vel fratre possidebantur, etiam Domino & agnatis in vitiis, conceditur c. interfil. am. 1. si de feud. defundit. Controvers. 2. f. 26. Rosenthal. c. 7. conclus. 48. quamvis filia à feudi successione regulariter excludantur, quoad hoc tamen remedium possessorum scèpè preferuntur: sed etsi agnati possessionem præoccupaverint, tamen filia remotis illis in possessionem sunt collocandæ Rosenthal. d. c. 7. concl. 49. quod omni dubio caret, quando non constaret, nec foemina fateretur bona, in quæ mitti petit esse

444.

esse feudalia, sed huic solùm petitioni inhæreret, ut scilicet ipsa tanquam heres in possessionem mittatur d. c. inter filiam cum sq. 2. F. 26. si vero feuda esse revera constet, fœminæ immittenda non sunt. Quod etiam ad reliquas transversalis lineaæ fœminas, puta sorore Vasalli defuncti, & ad extraneam quoque personam ob rationis identitatem extenditur. Decius cons. 424. col. 2. tūm quia pro se habent præsumptionem, qua quilibet res allodialis potius, quam feudalis esse putatur, cum res feudalibus quandam habere servitutem existimetur Cl. in l. si cuius s. si ususfructus ff. de usufr. qua non præsumitur l. altius C. de serv. & q. Curt. sen. Cons. 75. col. 2. Francisc. Pſcil. in Consil. 62. n. 12. tūm etiam quia ad hanc missionem sufficit res, qualescumque ea sint, à defuncto mortis tempore esse possellas sive detentas Alciat. Consil. 162. n. 2. Socin. lun. Consil. 3. n 36. Rol. a Vall. d. Consil. n. 30.

5.

X

XXII.

Fieri autem missionem in eas tantum res quas testator tempore mortis habuit, non vero in illas, quæ mortis tempore ab alio legitimo modo detinentur, quamvis testatoris ipsius fuerint, dispositum est, cum ad tempus mortis revocetur aditio licet longo post mortem tempore sit facta l. 193. de R. I. & nemo sua possessione præsertim legitima sine causa privandus, missio namque hæc, quæ in favorem heredis est introducta in alterius injuriam fieri non debet, circa quam non fieret in bona à testatore mortis tempore non possessa Giph. in Comm. Cod. ad l. 15. vers. sarcinam.

XXIII.

Fit pariter missio in fructus, omnesque accessiones, quæ post mortem testatoris hereditati accreverunt: quia hæc omnes in petitionem hereditatis, cuius missionem hanc præparatoriam esse, positum est, veniunt, l. 20. cum sqq. de per. hered. W. semb. in n. ff. de perit. hered. n. 11. Nam omne quod acquireretur patrism, si adhuc viveret, id necesse est hereditati acquiri l. 33. §. f. l. 61. ff. de A. R. D. ut sunt quæ per alluvionem ante aditam hereditatem accreverunt, nata editave ex rebus hereditarijs, ut fructus prædiorum, animalium fœtus, lac, pilus &c. l. 20. §. 3. l. 25. §. f. & sqq. de petit. hered. item emolumentum usucacionis à defuncto capta l. 35. §. 5. l. 40. l. 44. §. 3. de usucap. quorum respectu heres audeundo hereditatem jam tum à tempore mortis successisse defuncto intelligitur l. 54. ff. de acquir. hered. l. 28. §. f. ff. de stipul. servor. Quamvis re ipsa non statim successerit l. 63. in fin. ff. ad L. Falcid. Quicquid

quid igitur accquiritur hereditati jacenti , ut ipsi defuncto acquisitum
videri debet , cuius personam illa sustinet . l. hereditas ff. de Acquir. Re-
dom. & pro Domino seu Domina habetur l. non minus 31. §. 1. ff. de hered.
instit. l. mortuo ff. de fidejuss. eo scilicet usque donec delata ab herede sit
quaesita: tunc enim defunctum representare desinit , & in heredem
omnia iura transfundit l. i. §. se avola ff. si quis in testam. lib. Ioh. Tavard. ad
Tit. C. quor. bonor. n. ii.

XXIV.

Ad causam formalem jam transeundum : ubi non erunt tantum con-
sideranda, quae formam ipsius missionis in se consideratam concernunt,
sed paulo altius est repetendum , qua forma & ratione procedamus &
experiamur coram judice , à quo petenda est missio , contradictere le-
gitimo existente; Eo enim non existente , non opus est actione , lon-
go processu , sed judicis tantum officium imploratur , Sichard. ad rubr.
C. de Edict. D. Hadr. Toll. n. 3. & instrumentum testamenti nulla in sub-
stantiali parte vitiat illuc paratam habet executionem Bart. ad L. f. C.
de Edict. div. Hadr. Toll. Herman. Meyer. lib. 3. tit. 11. n. 3. Vmm. disp. ad
proces. 23. n. 12. Suarez. in l. post. rem judic. p. 508. §. addit. quartum de Re
iud. Mindan. de proces. lib. 2. c. 49. Nam cum tertia persona , in omni
judicio necessaria , reus scilicet seu contradictor et forus de V. s. deficiat.
quod omnibus partibus constat l. i. pr. ff. de O. 1. & absque tribus istis
personis judice scilicet , actore & reo judicium non detur , Muscat. in
praxi civil. p. 2. Glob. competens n. 4. Vmm. Disp. ad proces. 1. 6. 3. n. 17.
uti quoque vistum est Giphan. ad d. L. f. vers. sin autem. ideoque judex
nemine obstante seu contradictiente recto pronoque tramite procedit,
& pronunciat , mittitque scriptum heredem in ipsam quam petit pos-
sessionem rerum hereditiarum.

XXV.

Quod vero de instrumenti executione parata dictum est , de origi-
nali , non exemplo seu copia testamenti intelligendum esse , non esti-
gnorandum , quam non probare explorati juris est l. 2. ff. de fid. instrum.
l. §. C. de conven. fisc. deb. lib. 10. tit. 2. auth. si quis in aliquo C. de Edict.
Vmm. Disp. ad proces. 17. n. 27. nisi forte ejusdem notarii manu scriptum
instrumentum exhibeat: cum enim originale penes notarium per-
petuud esse debeat c. quoniam contra de probat. exemplo huic standum esse
affirmat Menoch. de Adipisc. posse. rem. 4. n. 654. per l. f. C. de fid. instrum.
Act.

Ach. personal. tr. de adipisc. posses. n. 150. Ioseph. Mascard. de probat. vol. 2.
conclus. 711. n. 8. quod intelligendum de exemplo seu copia, quæ est sol-
lennis & authenticata, secus vero in alia copia, quæ, ut dictum, non
probat, ut ex eadem possessio detur Herm. Meyerer. d. tr. de testam. succ.
lib. 3. tit. 11. n. 67. Exemplum vero authenticatum sufficiens est ple-
nam facere fidem in judicio plenario, multò magis in hoc judicio sum-
mario d. l. f. C. de fid. instrum. Seb. Sap. de miss. in posses. n. 14. & 15.
Quod Zuchardo quoque placet tr. de miss. in posses. n. 93. in Exemplo
alterius notarii manuscripte, notario priore defuncto, vel certè impe-
dito, per e. cum Tabellio 15. de fid. instrum. Ioseph. Mascard. d. loc. n. 9. Covar-
rav. qq. pract. c. 21. n. 2. in f.

445.

5.

X

XXVI.

Sed contradicente existente haud inermis seu sine actione in certa-
mine legitimo judicioque apparebit, cum sine actione nemo experiri
possit l. 6. §. f. ff. de neg. ges. l. 39. evd. l. 5. §. pen. de prescript. verb. quæ
sola actio est jus, quo persequimur illud quod nobis debetur l. 51. ff. de
O. & A. pr. l. de act. quare actio ipsi tribuenda est omnimodo, qua con-
tra supervenientem contradictionem uti queat, quæ tamen condicione
appellari nequit: quia condicione sunt actiones personales §. 15. l. de
act. ea autem actione de qua jam sermo est, non agimus cum eo, qui
nobis est obligatus, quod personalium actionum seu condicioneum est
proprium §. 1. l. de act. sed hereditiarum rerum possessionem peti-
amus ab ipso judge d. l. f.

XXVII.

Vnde tamen non sequitur ipsi nullam planè dandam esse actionem
prout quidam opinantur: Persequi enim cum extra ordinem rem cer-
tum est, quæ persecutio extraordinaria apud ipsos magistratus qui
jurisdictioni præsumt instituendæ, latè & impropriè sumpto vocabulo
actionis, sub ipso continentur l. 178. §. 2. de V. S. quod etiam docuit Ex-
cellentissimus Dn. Dr. Locam. p. m. quondam Praceptor meus grata memoria
nunquam satis recolendus in not. ad rubr. 1. de act. & hęc quidem persecutio,
vel persecutio simpliciter ex L. f. C. de Edict. Div. Hadr. Toll. utilia in l. 28.
ff. de Obl. & alt. & l. 18. de accept. vel persecutio possessionum, exem-
pli persecutio fideicommissorum in l. 178. §. 2. de V. S. dici non ab-
urdè poterit.

XXVIII.

Uti autem ipsa persecutio est extraordinaria: ita judicium quoque
C. sum-

summarium seu extraordinarium dicendum est, ordinarium enim dici non meretur, quoniam de possessione est, & more judiciorum posteriorum, quorum pleraque ex interdictis dantur, celeriter & summatim expediendum est l. i. C. si de momen. posses. fuer. appell. l. 8. C. unde Vi. l. f. ff. de appell. recip. vel non, in quibus propterea absque tela judicij & sine longo sufflamine litis, sola facti veritate inspecta, celeriter & levato velo procedendum esse dicitur l. si Coloni 14. C. de agrit. & censir. lib. 10. Clem. s̄ope de V. S. Gail. 1. Obs. 7. n. 5. quod indifferenter verum est de omnibus judicijs possessorijs, quæ nullo excepto, summatum expedienda sunt, l. 2. C. ubi in rem act. l. 3. §. causaff. de carbon. Edit. l. 1. §. si ea qua 14. ff. de ventr. in posses. mitt. Frid. Mindan. de interdict. c. 13. Quo posito secundum juris analogiam, nechoc, nec aliud ullum judicium possessorum ordinarium dici potest, quamvis distinctio possessorum judiciorum in ordinaria & extraordinaria sit recepta Gl. in l. 1. quor. honor. Roland. a Vall. Conf. 8. n. 16. Harim. Pistor. 1. q. 45. n. 2. Fach. 8. controversial. 15, quam etiam sequi Cameram Imperialem testatur Gail. 2. Obs. 7. n. 2.

XXIX.

Cum igitur hoc judicium sit summarium & in illo sine strepitu & figura procedatur, libellum solennem in eo non esse necessarium consequens est: nam sufficit in ejusmodi causis qualis qualis petitio a. Clem. s̄ope de V. S. Marian. Socin. c. 1. n. 22. de libell. oblat. Achill. Personal. Tr. de adipisc. posses. n. 58. Scipio Gentil. lib. 1. de jurisdic. c. 27. quod singulariter verum esse, si ex d. L. f. C. de Edit. Div. Hadr. Toll. quis se in possessionem mitti desiderat tradit Giphan. ad d. L. f. vers. sin autem Vigilius ibid. n. 50. Obrechr. tr. de form. libell. c. 6. n. 7. Vnum. diff. ad process. 6. 0. 10. n. 43; quia nemo in jus vocatur, sed hereditatis possessio à judice petitur Obrech. de lot.

XXX.

Eadem ratione, nec citatio, nec juramentum calumnia, nec alia judicij solennia requiruntur, quæ etiam excludit celeris expeditio, quam hoc judicium desiderat l. f. ff. de appellat. recip. vel non C. I. A. in tit. testam. quemad. aper. 0. 12. Obrechr. tr. de juram. calum. c. 8. n. 24. Gail. 1. Obs. 6. in pr. & n. 3.

XXXI.

Quoniam vero probations sunt jurisgentium C. I. A. de probat. 0. 4. & per hoc in nullo judicio omitti debent, actorisque est intentionem suam probare l. 2. l. ab ea parte s. ff. de probat, heredem ab omni onere pro

446

probandi relevare, ratio non patitur. Habet autem is probationem suam fundatam in testamento non abolito Roman. Consil. 235. n. 7. per Glos. in l. cum s. sum l. heres institutus ff. de acquir. hered. facit. l. 2. C. de Edict. D. Hadri. Toll. pro quo militat præsumptio l. generali C. de ss. Eccles. Bald. Consil. 4. vol. 4. Illudque validum & jure confectum presumitur l. 2. in f. ff. de his que in testam. delent. Menoch. lib. 4. presump. 5. n. 1. Masicard. lib. 3. Conclus. 1353 de probat. donec contrarium probetur Perr. de Bellapert. tract. de missio. in posse. n. 3. cum non sit credendum, quod quisquam genus testandi elegit ad impugnanda sua judicia l. 3. ff. de testam. milit.

5.

X

XXXII.

Aliam præterea præsumptionem pro se habet, qui judici ostendit testamentum, testatorem scilicet esse mortuum: quoniam testamenta non soleant dari hereditibus, nisi testator sit mortuus l. 2. §. 4 ff. testam. quemad aper. quæ heredem ab ulteriore onere probandi relevat l. five C. de probat, ita ut mortem testatoris ipse probare alia probatione non cogatur Salicet. ad L. f. C. de Edict. D. Hadri. Toll. n. 17. & Sichard. ibid. n. 24. & sq. ubi rationem quoque reddit diversitatis, quæ est inter petitionem hereditatis, in qua mors testatoris probari debet ab herede, & hoc judicium possessorium, scilicet, quod judicium petitorum, quale est petitio hereditatis, absorbeat penitus possessorum, hoc vero illi non præjudicet planè, sed momentaneum tantum præjudicium adferat. Gail. 1. Obs. 7. n. 6. Ethæc quidem de testamento legitimè formatu quale à Iustiniano in d. L. f. describitur, intelligenda sunt.

XXXIII.

Ad formam quoque hujus judicij seu processus referendum est, quod à sententia de hac possessione lata non licet appellare. Sigmund. Scaccia de appellat. q. 17. lim. 6. mem. 4. n. 6. Rota Romana part. 1. decis. 659. n. 3. C. 1. A. in tit. testam. Quem, aper. 9. 12. n. 3. cum in universum cautum reperiatur ne in judicij possessoris appelletur l. un. si de momen. posse. Cujac. 1. Obs. 10. Gail. 1. Obs. 7. n. 7. quod tam quoad devolutionis quam quoad suspensionis effectum verum est. Andr. Rauchb. part. 1. q. 6. Sigmund. Scaccia d. tr. q. 17. lim. 6. mem. 4. n. 37. cuius rei ratio est celeritas, quam hæc judicia desiderant l. f. ff. quor. appell. recip. vel non, ne quod beneficio celeritatis inventum est, subdetur injuriis tarditatis l. 22. C. Theodos. quor. appell. non recip. Cujac. in π. C. si de momen. posse fuer. appell. Cunrad. Rittershus. lib. 5. diff. jur. civil. & can. c.

C 2 25. Et

25. Et quia modicum tantum & reparabile præjudicium in illis vertitur, quod in judicio petitorio reparari potest. Marant. de ord. judic. art. 2. part. 6. n. 294. Fach. 1. contr. 75. Quod de jure canonico non obtinet, quo ab omni gravamine etiam in possessorijs appellare permisum est c. cum ad sedem de refit. Ipol. c. 1. de sequestr. fruct. & posse. c. 59. de appell. Per sententiam tamen Canonistarum, tolli præcipuum effectum interdictorum, & impediri celeres reformationes, eamque facilitatem appellandi non minimam multiplicandarum litium causam esse dicit C. I. A. de appell. recip. vel non 8. 4. Remota igitur appellatione omnibusque frustrationibus amputatis, ut dicitur in l. 3. C. quer. bonor. ex legitimè formato testamento sententiaque lata, missio procedat, possessionemque heres testificatione publicarum personarum accipiat, hoc est, judex competens heredem manu etiam militari, si sit opus, aut certè adjunctis viatoribus in possessionem inducat arg. l. qui restituere 68. ff. de R. V. quam formam ipsius missonis esse tradit. Giphon. ad L. f. C. de Edict. Div. Hadr. Toll. vers. 1. circa finem.

XXXIV.

Finis & Effectus hujus missonis est idem qui aliorum remediorum possessoriorum: transferre scilicet commodum possessionis in ipsam possidentem, de quo loquitur Gajus in l. 24. de R. V. & Vlp. in l. 62. ff. de judic. quod varium est & multiplex uti videre licet apud Petr. Fridez. Mindan. Tr. de mater. posse. c. 8. & 9. per tot. nec persequi speciatim hujus est instituti. Utut vero possessionis magna sit commoditas, per hanc tamen missionem tertio non generatur præjudicium, qui si controversiam moveat in possessionem missio, res coram judice competente disceptabitur & ei possessio adjudicabitur, qui potiora jura ostenderit d. l. f. lul. Pac. in analys. cod. de Edict. Div. Hadr. Toll. n. 6.

XXXV.

Pinguior tamen hujus missonis est effectus, quam aliarum similium missionum, quæ nudam tantum detentionem & custodiam tribuunt, de quibus in l. 1. ff. ex quib. caus. in posse. eatur. Per hanc autem vera & plena possessio heredi acquiritur, uti quoque sic per missionem ex Carboniano Edicto l. 3. §. fin. l. pen. ff. de Carbon. Edict. cui similem hanc nostram esse missionem supra dictum est; ratio cur harum duarum missionum sit major quam aliarum effectus, hæc est: quia istis duabus mittuntur illi, qui contendunt se heredes vel dominos: alijs vero, creditores vel non domini, quibus satis esse potest vel debet, si custodi-

diam rerum nanciscuntur, ne à Dominis istæ res perdantur vel distra-
hantur Giphan. ad d. l. f. C. de Edic. D. Hadr. toll. n. 4.

447

5.

XXXVI.

Ad Effectum etiam pertinet, quod ab hac missione vel ejus senten-
tia non licet appellare l. un. C. si demoment. posseſſ. appell. fuer. l. f. ff. de
appell. recip. vel non. l. 6. C. quor. appell. de qua re supra.

XXXVII.

Affinis huic missioni est missio ex Carboniano Edicto, quod utraque
detur vera & plena posſeſſio: diſſident autem in eo, quod missio ex
isto edicto ad intestati cauſam pertineat, scriptoque heredi non detur
l. 3. pr. & §. 2. ff. de Carbon. Edic. missio autem de qua hic disputatur,
testamentariis heredibus tantum competat. Eam differentiam qui-
dam etiam conſtituunt inter hanc ipsam missionem & illam quæ ex in-
terdicto quor. bonor. datur: quam tamen refutat generalis conceptio
formulæ interdicti in l. 1. ff. quor. bonor. quam leges codicis ad casum ab
intestato reſtringere fruſtra quis dixerit: cum eas ad facti ſpeciem ac-
commodatas eſſe conſtet, & loquantur de petita poſſeſſione contra
tabulas, quam ex teſtamento eſſe docet iexr. in §. 1. l. de bon. poſſeſſ. Cu-
jac. in a. C. quor. bonor. C. I. A. in tit. quor. bonor. §. 3. Unde conſe-
quens affinitatem, non diſſimilitudinem inter has duas missiones
Quoad cauſam testati & intestati ponendam eſſe, qua quoad alia quo-
que inter illas reperitur: negari tamen non potest alijs modis illas in-
ter ſe diſcrepare: veluti in eo, quod petens missionem ex interdicto
probare teneatur ſe filium vel agnatum eſſe, quod onus probandi non
incumbit ei, qui ex l. f. C. de Edic. Div. Hadr. Toll. mitti desiderat Qui & ſe-
cundum ea, que ſupra dicta ſunt, non tantum in reſ corporales, ſed in
corporales quoq;. jura puta, obligationes & actiones mittitur, quod ſe-
cundum l. 2. ff. quor. bonor. Hic itidem interdicto uti poterit tantum con-
tra eos, qui pro herede vel poſſeſſore poſſident, ut is qui petit heredi-
tatem d. l. 2. quor. bon. l. 9. & seqq. de perit. hered. Mittitur vero quis
in poſſeſſionem ex d. l. f. contra omnem etiam juſtum poſſeſſorem per
d. l. f. ubi quoque Giphan. in Com. Cod. ad §. ſin autem. C. I. A. in tit. reſ tam.
Quemad. aper. §. 13. plures diſſentias habet Gloſſ. ad d. l. f.

XXXVIII.

Affinis quoque petitioni hujus missionis eſt hereditatis petiſſio.

C 3

Wef.

Wesemb. in τ. ff. de hered. petit. n. 14. sed diversa in eo, quod haec sit re-
medium petitorum, illa possessorum, item quod hereditas ab here-
de instituto adiri possit clausis tabulis, quod securus est in hac petitione,
qua non nisi apertis & inspectis tabulis fieri potest, ut constet vitium
in illis non apparere d. l. f.

XXXIX.

Contrarium missioni, qua ad implorationem officij judicis con-
tradicte non existente sit, est vitium aliquod visibile in testamento,
quod scilicet primâ figurâ seu aspectu statim oculos incurrit: veluti si
cancelatum hoc est inductum: vel abolitum *huc est deletum* sit: de-
lentur autem qua lituris corrumptuntur: inducuntur qua cancellis
abolitum etiam quacunque ratione cassatum & sublatum dici possit l.
1. C. Comm. de legat. quemadmodum testamentum abolitum legitur
in L. 26. ff. ad L. Corn. de fals. Et generaliter etiam illa delecta videantur,
qua inducta vel cancellata sunt d. l. 2. Quod verò de cancellatione &
abolitione, vel quolibet alio vitio & modo infirmante testamento dis-
positum est Gl. in d. l. f. C. de Edit. Div. Hadr. toll. refert & restringit ad
vitium, quod in parte aliqua essentiali reperitur, in loco vero non es-
sentiali repertum ejusmodi vitium missionem non remorari aferit,
quam restrictionem seu limitationem Dd. communiter sequuntur la-
tional. in l. si unus C. de testam. Sichard. ad d. l. fin. n. 19. Herm. Meyer. d. tr.
lib. 3. tit. 12. n. 5. Gipb. ad h. L. f. pag. 120. Achill. personal. de adipisc. posses.
n. 123. quo facit textus h. L. f. ubi dicitur testamentum non debere esse vitio-
sum in quacunque sua formâ parte: cum autem forma det esse rei l. Iulianus §. sed si quis 3. ff. ad Exhib. Constitutionem de vitio circa partem sub-
stantialem conceptam esse concludit: quod rationem habet, quia te-
stamentum partibus essentialibus legitimè formatis constans, subsiste-
re potest absque accidentalibus, qua substantiam rei non ingredun-
tur, nec partes ejus esse rectè perhibentur. Cujac. ad l. si unus verb. item
si pactus ff. de pact. ideoque nec vitiosæ nocere substantiae, & eam tol-
tere poterunt, si assint.

XL.

Neque perfecta definitio esse videtur formæ, quam Alciat. lib. 5.
paradox. c. 16. n. 1. refert. & Menoch. de adipisc. posses. rem. 4. n. 719. qua
forma dicitur esse, qua seriem & ordinem rei tribuit: cum non omnia,
qua sunt formæ ad seriem pertineant, argumento institutionis, quam
ad formam seu essentiam testamenti pertinete nemo ambigit l. f. de jur.
Codicill.

Codicill. illa tamen seriem non curat hodiè, sed respuit, §. ante heredis l. de legat. nec omnis series seu ordo negle&ctus rem vitiat, existente etiam ordine arbitrario, cui maximè in testamento locus est, in quo dominatur voluntas testatoris, qua ultimas voluntates tanquam regina regit, præferriturque ordinis scripturæ d. §. ante heredis l. 19. pr. ff. de ron. & demon. l. 77. §. 12. ff. de legat. 2. Schneid. ad d. §. ante heredis. n. 3.

XL I.

In congruum igitur est formam testamenti seu essentiam ejus in ordine seu serie constitueri: Ordo tamen, qui à solenni legis forma pendet ab essentia removeri non potest l. 6. de solut. l. 2. §. prius de vulg. & pup. substit. l. 4. C. de sent. & inter loc. Schneid. allegat. loc. n. 5. cum ad solennitatem testamenti pertineat, quæ de essentia testamenti esse traditur Bolog. in l. sciendum. n. 4. & 7. ff. de V. O. Ioh. Dauth. de institut. hered. n. 400. Quare cum testamenti confecti tempus, & invocatio nominis divini, ubi consuetato & stylus eam requirit, omitti non possit nec debeat juxta Reces. Imp. Colon. Anno 1512, ubi in §. vñnd nach dem Et. ita legitur nemblchen daß im ansang / nach anruffung des Götlichen Nimens/von dem alle gutthat kompt Chilian König part. 3. proceß. c. 40. Rosbach. in arte notar. lib. 1. c. 10. ad formam essentialem utrumque requisitum referendum est, quo facto elisa est instantia a Menoch. cit. loc. contra dictam rationem proposita: quo ipso consciente recepta opinio de vitio in forma seu parte essentiali testamenti probanda est: cum in judicijs sit magna vis communis sententia: Unde vitium visibile circa solennitatem commissum impedire hanc missio nem dicendum est. Quod fortius in institutione procedit, quæ caput & fundamentum perhibetur testamenti, & de ejus substantia est omnimodo d. §. ante heredis l. de legat. l. 10. l. f. ff. de jur. Codicill. l. 1. pr. ff. de hered. instit. Vasq. de success. creat. lib. 2. §. 16. n. 21. Ioh. Dauth. de institut. hered. n. 273.

XL II.

Circa quæcumque verò substantialia commissum vitium invisibile non statim & primo intuitu apparet, missionem in mora non constituit: Unde si quis se filium defuncti præteritum esse alleget, aut falsum vel in officiosum testamentum seu alio vitio subjectum, vel servus defunctus esse dicatur, tamen scriptus heres in possessionem mitti solet l. 2. C. de Edit. D'v. Hadr. Toll. qui textus cum de inaspeçtib[us] vitij loquatur, omnemque impediendi missionem vim i[ps]is adimat: & hæc

& hæc ipsa missio non in judicio, sed extra illud à prætore postuletur
Giph. ad d. l. f. §. fin a. pag. m. G. 120. ubi non disputatur de viribus testa-
menti, sed tantum requiritur, ut scriptus heres judici competenti te-
stamentum ostendat non cancellatum, neque abolitum, nec ex qua-
cunque suæ formæ parte vitiatum d. l. f. 10b. Dilect. de art. testam. tit. ii.
cautel. 20. n. 4. nulli penitus exceptioni ab ejusmodi vitijs petitæ, licet
statim & incontinenti probari possit, locum esse arbitror cum Giph. 120.
d. loc. licet plerique Dd. in contrarium abierint.

XLIII.

Vitium igitur in parte accidentalí testamenti commissum missione
non obstat, quod singulariter de legato tradit Curt. Iun. in d. l. f. n. 6.
Salicet ibid. n. 10. quibus accidentalibus testamenti partibus legata ac-
censet Ioh. Dauth. de testam. tit. de accident. testam. n. 464. cum testa-
mento illa non insint, nisi addantur l. i. §. qui neque legatus ff. de he-
red. insit. Idem sentiendum de tutelæ datione, clausula codicillari,
usufructu in testamento reliquo, conditionibus adjectis & alijs, que
salvà testamenti substantiâ adesse vel abesse possunt Bolog. in l. 58. ff. de
hered. insit. n. 9. & 10. huc etiam pertinent Constitutiones execu-
rum, quas omitti posse extra dubium est. Corn. Conf. 76. n. 12. lib. 4.
Ioh. Dauth. d. loc. n. 465.

XLIV.

Contraria itidem isti missione est contradic̄to legitimis contradic̄to-
ris. Est autem legitimus contradic̄tor, qui cum ante missione res
hereditarias possideat, se opponit adversus novam hereditatem missione
in possessionem C. I. A. in tit. testam. quemad. aper. 9. 12. Ut enim legit-
imus quis sit & dicatur contradic̄tor, possidere eum oportet omnimo-
do, per d. l. f. verb. sive qui ante detinens contradicendum puravit: nec
possidere eum sufficit, sed necesse est, ut possessionis suæ possit justum
allegare titulum ad dominij scilicet translationem sufficientem, utpo-
te pro donato, pro emptore vel similem talem Cyn. ad d. l. f. n. 20. &
sqq. Rol. à Vall. Conf. 78. n. 5. vol. 3. Quid. Pap. q. 132. Ideoque nec fidei-
commissarius universalis, qui non possidet est legitimus contradic̄tor:
licet in continenti probare sit paratus de jure suo: neque enim sufficit
eum esse fideicommissarium, sed necesse est ipsi factam esse restitu-
tituta. l. quamvis §. 1. ad Sc. Trebell. text. in l. 1. ff. quor. legat. ante eam re-
stitutionem nullum censetur jus habere in hereditate. Menoch. de adi-

449

pisc. posseſſ. rem. 4. n. 633. Rel. à Vall. Conf. 78. n. 14. 10b. Dilect. de art. reſtant. tit. ii. Cantel. 20. n. 5. Quod magis in legatario ob tituli singularitatem obtinebit. Menoch. d. loc. n. 642. Executorem quoque legatum non esse contradictem dubitandum non est: quia & ille de manu heredis distribuenda capere debet l. nulli. ubi Gl. C. de Episc. & cler.

XL V.

Isti vero missioni, qua ex sententia in judicio summario lata contradicte exſtente procedit contraria eſt exceptio, quam legitimus contradictor obiicit petenti missionem: qua duplex eſt dominij ſcil: & prescriptionis longissimi temporis. Et dominij quidem exceptio poſſidenti ſeu contradicenti competit, ipſique pleniffimam ſecuritatem praefat, ſi ex utroque latere temporis prolixitas occurrit d. l. f. ex latere qui dem poſſidentis coniuncta cum bona fide iuſtoque titulo, ſine quibus uſuacionem non procedere indubitati juris eſt l. 1. de uſuac. l. un. C. de uſuac. transfor. l. 27. ff. de uſuac. à latere verò petentis missio nem diurna negligentia intercedit, per quam quodammodo alienaſ fe rem negligens cenſetur l. 28. ff. de V. S. Odio enim ſimil negligentis & favore poſſidentis uſuacio cenſetur introducta Salic. add. l. f. n. 24. propterea ex utroque latere prolixitatem textus quoad hanc exceptionem requirit, qua prolixitate probata dominum eſſe poſſidentem ponendum eſt, cum per uſuacionem dominium acquiri certiſſimum l. 20. C. de p. Quo poſito ſubmovet heredem exceptione dominij, qua ex que datur ſi agitur interdicto adipiſcendae poſſessionis l. 3. §. 13. ff. ad Exhib. C. l. A. de except. 6. 49. cui hoc remedium eſt cognatum.

XL VI. & ult.

Exceptio vero longissimi temporis, cum ex una parte prolixitas temporis occurrit, ſc: heredis vel poſſidentis: praefcriptio namque longissimi temporis negligentia quaſi alienantis, cuius ſolius odio cauſatur l. ſi ex multis. ult. C. de annal. ex: except. Salic. d. loc. contenta, titulum & bonam fidem non curat, ſed ſine ijs procedit l. 3. 4. 8. C. de praefr. 30. vel 40. anni Nov. 119 c. 7. l. 1. C. de annal. except. Ritterſhuſ. in different. jur. civil. & canon. lib. 4. c. 13. Weſemb. in or. ff. de uſurp. & uſuac. n. 7. Alterutrā ergo harum exceptione à contradicte probatā, potiora jura ipſius habere cenſetur, c'eſtatque miſſio in poſſessionem. Et G. forſan paria jura alleget heres, nihilominus tamen poſſidentis in ſua poſſessione conſirmandus eſt C. l. A. in tit. teſtam. quemad. aper. 6. 12. n. D s. ipſius

g. ipsius enim tanquam possidentis meliorem conditionem l. f. C. de R. V.
l. si servum qz. g. 3. ff. de V. O. negare nulla ratio patitur. Et haec sunt,
quæ succinctè de hac materâ quotidianâ & nobili proponere volui.

DEO OPTIMO MAXIMO.

Immortales grates gratiasque agens, cui sit
laus honor & gloria in seculiter-
na secula.

FRIDERICO OTTONI

Pro

Adoreâ, titulo, insignibus ac privilegiis in utroque
jure conlequendis disputanti.

Feliciter acclamat hoc anagrammate.

F R I D E R I C U S O T T O .
D O C T U S E R I T F O R I .

S Acra Poësis habet, sic est ! commercia cœli,
Et vati ex alto Spiritus ille fluit.
Impiger ad sophies fueras dum ductus ad aras,
Et sacra libaras prima favente choro,
Dispositis anagramma notis è nomine nudo
Ille FORI, cepi scribere, DOCTUS ERIT.
Sic animi nostri ducunt præfigia mentem,
Sic sua non oestro vera deesse vides.
Grator ! nam jussit quod momen, nomen & omnen,
Id nunc insomni sedulitate probas,
His meritis sanè dignus, quem civica laurus
Cingat, & egregio mäster honore Themis.
Me monitore vigil sacraria pura Themistos
Lustrasti, ut juris consolidetur opus.
Hinc talem in primâ vidi te pube minatum
Qualis ERIT DOCTUS dicere Jura FORI.
Uttu jura colis, sic te Themis ipsa veretur,
Jura cuique suum sic tribuisse vides.

Johannes Heinricus Schill
J. U. D.

FINIS

ULB Halle
005 714 745

3

1017

